

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ

Кафарова К.Р., гр. Ф-48

Науковий керівник – асист. О.М. Іванюта

Харківський державний університет харчування та торгівлі

За своїм змістом інноваційна стратегія враховує основні базисні процеси в організації і в її зовнішньому середовищі, можливості зростання інноваційного потенціалу організації. Саме інноваційні стратегії є основою сучасного інноваційного менеджменту в умовах постійних змін навколишнього середовища.

Кризова ситуація в інноваційній сфері української економіки зумовлена насамперед відсутністю інноваційної стратегії в управлінні інноваційною діяльністю. На нашу думку, головною метою інноваційної стратегії в нашій державі є запобігання розпаду науково-інноваційної сфери і створення передумов для швидкого та ефективного впровадження технічних і технологічних інновацій у всіх сферах господарської діяльності, забезпечення структурно-технологічної передумови як на рівні підприємств, так і економіки в цілому.

В основі розробки інноваційної стратегії мають лежати стратегічні управлінські рішення, які: орієнтовані на майбутнє і на постійні зміни середовища; пов'язані з залученням значних матеріальних ресурсів, широким використанням інтелектуального потенціалу; характеризуються гнучкістю, здатністю адаптуватися до змін ринкових умов; ураховують неконтрольовані організацією зовнішні чинники.

Інноваційними стратегіями можуть бути: інноваційна діяльність організації, що спрямована на одержання нових продуктів, технологій і послуг; застосування нових методів НДДКР, виробництва, маркетингу й управління; перехід до нових організаційних структур; застосування нових видів ресурсів і нових підходів до використання традиційних ресурсів. Відносно внутрішнього середовища інноваційні стратегії підрозділяються на кілька великих груп: продуктові (портфельні, підприємницькі, бізнес-стратегії, скеровані на створення і реалізацію нових виробів, технологій і послуг); функціональні (науково-технічні, виробничі, маркетингові, сервісні); ресурсні (фінансові, трудові інформаційні, матеріально-технічні); організаційно-управлінські (технології, структури, методи управління).

ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Когут І.Д., гр. Ф-37

Науковий керівник – ст. викл. І.Л. Шевчук

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасні тенденції розвитку банків характеризуються суттєвими змінами в умовах їх діяльності (посиленням конкуренції, зниженням рентабельності банківських операцій, погіршенням якості активів, негативним впливом глобальної економічної кризи) та викликають необхідність оптимізації фінансових результатів і ризиків шляхом проведення економічного аналізу фінансових показників.

Фінансова стійкість окремих банківських установ означає можливість банку забезпечити захист клієнтів і акціонерів, а також подальший врівноважений розвиток у сучасних умовах.

Сьогодні основним чинником порушення фінансової стійкості у банківській сфері є вплив глобальної економічної кризи. За таких умов першочергового значення набуває питання визначення можливостей покриття банком збитків за рахунок власних коштів: прибутків минулих років, загальних резервів, резервних та інших фондів банку. У випадку нестачі резервів покривати збитки доведеться за рахунок коштів акціонерів, що ставить під загрозу саме функціонування банківської установи.

Пропозиції щодо покращання діяльності банків залежно від загроз втрати фінансової стійкості є такими: обмежити виплату дивідендів за акціями і припинити викуп власних акцій у акціонерів; отриманий прибуток спрямовувати на збільшення загальних резервів та фондів банку, використовувати новітні технології операційно-вартісного аналізу; відповідати за зобов'язаннями, які виникли у минулих періодах, виключно за рахунок надходжень від повернення позичок; для підтримання ліквідності у короткостроковому періоді використовувати кредити рефінансування НБУ; розвивати посередницькі послуги та методи оцінки беззбитковості банківських продуктів та послуг; здійснювати пошук джерел збільшення статутного капіталу.

Крім того, підтримання фінансової стійкості потребує й додаткового аналізу діяльності банківських установ: аналіз ризику активних операцій; аналіз ліквідності; аналіз достатності капіталу та платоспроможності; аналіз складу, структури та динаміки фінансових результатів для оптимізації системи управління витратами та беззбитковістю.